

Іван Ликов – легенда депо Львів-Захід

Заслужений винахідник-раціоналізатор УРСР, почесний залізничник Іван Ликов розпочав свою працю у локомотивному депо Львів-Захід у 1960 році. Колишнього майстра електроапаратного цеху тепер захищують до козорті залізничників, що стали легендами депо. Десятки його винаходів і раціоналізаторських пропозицій впроваджені у локомотивних та вагонних депо колишнього СРСР.

Іван Ликов із приємністю згадує роки праці у депо, колег по роботі і зустрічі з такими ж раціоналізаторами-винахідниками, як він, не лише в Києві, але й у Москві, адже він був членом Всесоюзного товариства винахідників-раціоналізаторів. Фотографія заслуженого винахідника-раціоналізатора Івана Ликова була на Дошці пошани у Міністерстві шляхів сполучення СРСР.

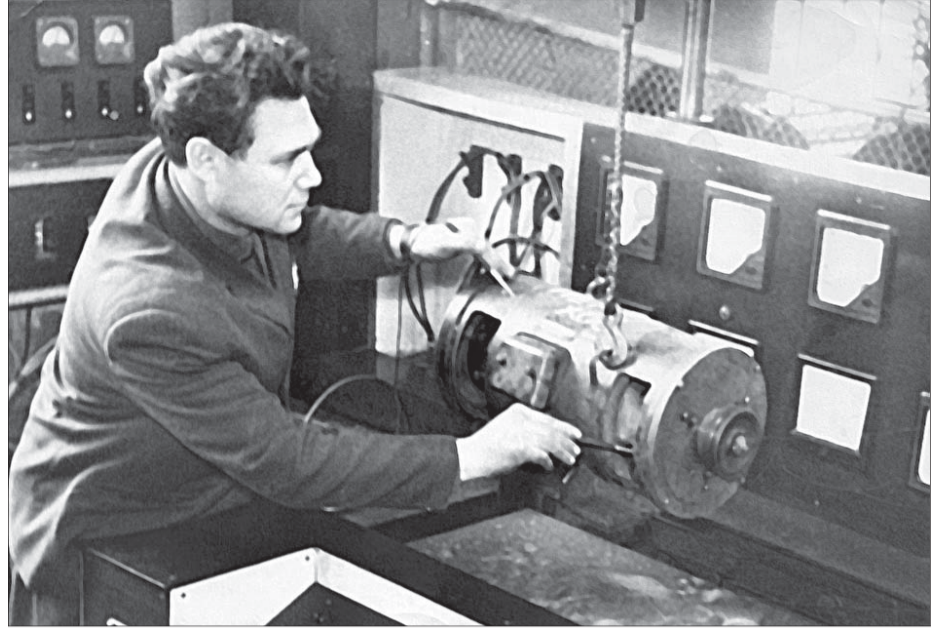
Уродженець Саратовської області (РФ) Іван Ликов, як досвідчений фахівець із паровозного депо Ртищево Південно-Східної залізниці прибув у 1960 році за скеруванням у локомотивне депо Львів-Захід Львівської залізниці. У 1960 році на зміну паровозам у локомотивне депо Львів-Захід прийшли тепловози. Іван Ликов на той час вже мав чимало впроваджених у виробництво власних винаходів, пов'язаних із тепловозами, і його досвід був потрібний залізничному підприємству.

Іван Ликов розпочав на залізниці колійником. Коли тривала Велика Вітчизняна війна, 16-річним юнаком він працював у відновлювальному поїзді колійно-машинної станції №5. Робота була небезпечна і

тяжка. Особливо небезпечно було виконувати відновлювальні роботи під постійними бомбардуваннями фашистської авіації. Йому пощастило залишитися живим і він не покинув залізницю, а продовжив трудитися у паровозному депо Ртищево електриком. Саме в цьому депо Іван Ликов зробив свої перші раціоналізаторські пропозиції та винаходи, які були впроваджені на тепловозах. Авторські свідоцтва рацпропозицій Іван Іванович зберігає в сімейному альбомі і може довго й детально розповісти про кожну з них.

На Львівську залізницю Іван Іванович приїхав із родиною – одружився він у молодому віці. Спочатку трудився слюсарем з ремонту рухомого складу, слюсарем механічно-збірних робіт, далі – майстром апаратного цеху. Про рацпропозиції Івана Ликова свого часу писали "Львівський залізничник", "Львовская правда" та всесоюзні періодичні видання. Із чергової статті читачі дізналися, що Іван Ликов виготовив універсальний стенд, на якому можна випробувати апаратуру дизельного локомотива. Стенд продемонстрували на Всесоюзній виставці досягнень народного господарства СРСР, за що автора нагородили срібною медаллю. Такі стенди згодом були впроваджені не лише в депо Львів-Захід, але й у багатьох локомотивних депо колишнього Радянського Союзу. Для вагонників Іван Іванович розробив півавтоматичну лінію із заливки вагонних підшипників, півавтоматичну лінію для виплавки бабіт і механічної очистки бабітових підшипників. Свій досвід і знання Іван Ликов охоче передавав спеціалістам інших локомотивних та вагонних депо. Про велику кількість рацпропозицій, подяк за сумлінну працю дізнаємося із трудової книжки ветерана-залізничника.

Гортаючи сторінки сімейного фотоальбому, винахідник-раціоналізатор Іван Ликов із приємністю розповідає про незабутні зустрічі із винахідниками в Києві та Москві. На зустрічах Іван Іванович часто займав почесне місце у президії, неодноразово виступав із доповідями. На одній із таких зустрічей у Києві заслуженому винахіднику-раціоналізатору УРСР Івану Ликову від Президії Верховної Ради Української республіки почесну грамоту вручав Володимир Щербицький. При цьому додав, що ця грамота забезпечить винахіднику щасливу старість. Зберігає Іван Іванович автограф космонавта Євстигнєєва, з яким познайоми-

лися на одній із зустрічей у Москві. Львівська преса тоді писала, що на збереження, які мав би отримати від авторських винаходів Іван Іванович, можна було збудувати великий будинок. На жаль, не отримував Іван Ликов за свої винаходи великих винагород, хіба що символічні премії. Хоча за індукційний тигель для палива для плавки кальцієвого бабіта – пристрій, що використовувався у вагонників, із Москви йому надійшла винагорода у розмірі 2 тисяч рублів, за які родина, де на той час підросло двоє доньок, змогла придбати телевизор та меблі. Були у винахідника-раціоналізатора й винаходи, які впроваджувалися у виробництво за кордоном, зокрема в Чехословаччині.

Іван Іванович часто згадує свій колектив у паровозному депо Ртищево, начальника депо Павловського, адже саме у тому колективі він проявив себе як винахідник. Про одну таку незабутню зустріч у локомотивному депо Львів-Захід ветеран-залізничник залюбки розповів:

– Одного разу на Львівську залізницю приїхав міністр Міністерства шляхів сполучення СРСР, і керівництво залізниці запросило його подивитися на роботу локомотивного депо Львів-Захід. От бачу, як до апаратного цеху підходить поважна делегація, начальник залізниці Григорій Богданович представляє мене міністру: "Оце наш заслужений раціоналізатор". Дивлюся, а міністр – це колишній начальник паровозного депо Ртищево Південно-

Східної залізниці Павловський. Міністр одразу впізнав мене, обійняв і каже: "От де я тебе знайшов, Іване Івановичу!" Начальник Львівської залізниці здивувався, а мені ця зустріч була дуже приємна.

У депо Львів-Захід Івана Ликова називали не лише живою легендою, але й професором. Стенди, які він виготовив, використовують і досі. У 1987 році Іван Іванович досяг пенсійного віку, але продовжував трудитися на різних підприємствах залізниці.

У родині Ликових панує любов і взаємодопомога. Із дружиною Любов'ю Іванівною вони у шлюбі вже 63 роки. Тішаться трьома онуками і шістьма правнуками, але, на жаль, бачать їх не так часто, як хотілось би. Коли ж уся родина зустрічається, то з цікавістю слухають розповіді Івана Івановича про роботу на залізниці. У ветерана завжди добрі згадки про начальника локомотивного депо Львів-Захід, про керівників Львівської залізниці. Фотографія Георгія Миколайовича Кірпи у його фотоальбомі – на почесному місці.

Прожиті роки даються взнаки – підводить здоров'я, однак життя Львівської магістралі і сьогодні цікавить Івана Івановича. Про події, які відбуваються на залізниці, ветеран дізнається від друзів, знайомих та зі статей газети "Львівський залізничник", які йому перечитує дружина Любов Іванівна.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора та з архіву Івана Ликова

"Чарівні струни" презентували "Дивоцвіт" і "Вибране"

(Закінчення. Поч. на 4 стор.)

Для колективу ансамблю великою честю стало те, що до створення титульної сторінки дисків долучився народний художник України Михайло Демцю, який написав свій твір під враженням пісень у виконанні бандуристок.

Якщо до диску "Дивоцвіт" увійшли твори, які виконує нинішній склад ансамблю, то інший компакт-диск "Вибране" – це твори у виконанні попередніх складів ансамблю.

– Непросто було з 80 творів із репертуару ансамблю відібрати пісні до збірок,

– розповідає художній керівник та диригент "Чарівних струн" Ірина Содомора. – Бралися до уваги найцікавіші, найяскравіші пісні нашого колективу, які полюбилися нашим шанувальникам. Це народні українські пісні, інструментальні твори в обробці талановитого львівського композитора Оксани Герасименко, сучасні пісні українських композиторів, пісні тих держав, де ми бували з концертними виступами – китайські, польські, французькі, німецькі та інші. Хто ще незнайомий із творчістю нашого колективу, послухавши компакт-диски, переконана, захоче познайомитися з творчістю "Чарівних струн" ближче. А хто вже полюбив чарівний спів і бандурне виконання учасниць колективу, зможе неодноразово слухати записи різножанрових творів у виконанні нашого ансамблю.

Про престиж, любов і визнання ансамблю бандуристок свідчить і те, що до участі у двох концертних програмах, окрім Любові Качали і Наталії Курильців, долучилися талановитий музикант, віолончеліст Ярослав Мигаль та струнний квартет "Рококо". Ведучим концертів був заслужений артист України, актор Національного академічно-

го драматичного театру ім. І. Франка Тарас Жирко. Актора, якому доводилося слухати чимало талановитих колективів, вразили високий професіоналізм ансамблю та щирість душі, якою дівчата старалися сповна передати глибину пісень.

У залі панувала надзвичайно тепла атмосфера, відбувався своєрідний обмін енергією між учасницями колективу та глядачами.

– Якщо під час першого концерту ми прагнули вкласти у виконання творів всю душу, віддаючи себе сповна глядачам, то під час другого концерту кожен із нас відчував віддачу енергії, яка йшла від глядачів, – говорить художній керівник ансамблю Ірина Содомора. – Нас тішить, що концерт припав до душі багатьом, ми й досі отримуємо схвильовані відгуки від людей, які на ньому побували.

Презентація двох дисків "Чарівних струн" відбулася за підтримки Почесного консула Франції в Україні Данила Яреми, а партнерами стали ряд ЗМІ, серед яких і газета "Львівський залізничник".

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото Ігоря ПАРАЩАКА